

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710203403
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8710203403.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO. 36 854 140, právne zastúpeného Cipiár & partners, s.r.o., advokátska kancelária, Haburská 49/F, Bratislava, IČO: 36 716 669 a Mgr. Miroslavom Vilímmom, advokátom so sídlom v Bratislave, Michalská 9, proti žalovaným: 1./ K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. N. XX, C. T., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom JUDr. S. S., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu D. a 2./ S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, I., právne zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 7.407,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 13C/190/2011-119 zo dňa 14.05.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. okrem čiastočného zamietnutia nároku a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom uložil odporcom (žalovaným) v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (žalobcovi) sumu 7.179,99 eur, úrok vo výške 11,5% ročne zo sumy 6.185,37 eur za obdobie od 15.07.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 7.179,97 eur za obdobie od 15.07.2008 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu advokátskej kancelária Cipiár & partners, s.r.o., trovy konania v sume 444,- eur a trovy právneho zastúpenia v sume 875,73 eur, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov (žalovaných) zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého odporcu (žalovaného). V časti o zaplatenie úroku z omeškania v sume 227,3 eur a úroku z omeškania za obdobie od 15.07.2008 do zaplatenia v rozsahu nad 8,5% ročne návrh zamietol.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 479 a § 303 Obchodného zákonníka; § 52 ods. 1, § 53 ods. 4, § 54 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalovaný v 1. rade uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 eur). Vzhľadom na to, že žalovaný v 1. rade nesplácal dohodnuté splátky v lehote splatnosti, dňom 14.07.2008 právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru v zmysle článku XII, bodu 4 obchodných podmienok. Ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru zostala neuhradená istina 6.185,37 eur, úrok v sume 918,92 eur, úroky z omeškania v sume 227,32 eur a poplatky v sume 75,68 eur, teda spolu 7.407,31 eur. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade prevzal ručenie za záväzok žalovaného v 1. rade, a preto mu podľa § 303 Obchodného zákonníka vznikla povinnosť uspokojiť veriteľa v prípade, ak dlžník svoj záväzok nespláca. Vzhľadom na to, že ani v priebehu konania nedošlo k úhrade záväzku, a to ani sčasti, súd zaviazal žalovaného v 1. rade k zaplateniu istiny, dohodnutého zmluvného úroku a poplatkov. V časti úroku z omeškania prevyšujúcej 8,5% ročne súd žalobu zamietol s poukazom na to, že ide o spotrebiteľský úver a dohodu o výške úrokov z omeškania

nad túto výšku (určenú podľa predpisov občianskeho práva) považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53 Občianskeho zákonníka). Taktiež sčasti zamietol nárok na zaplatenie uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania, a to v rozsahu 227,32 eur, pretože zo špecifikácie výpočtu úrokov z omeškania predloženej žalobcom vyplýva, že aj pri výpočte tohto úroku z omeškania sa vychádzalo zo zmluvnej úrokovej sadzby (21,5% ročne). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď náhradu trov konania priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní v prevažnej časti úspešný.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 2. rade, v ktorom namietal neúplne zistený skutkový stav veci a jej nesprávne právne posúdenie. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nedá zistiť, aké platby (v akej výške, kedy a na aký účel) boli na predmetný úver žalobcom započítané (čo na istinu, čo na riadny úrok, čo na omeškanie, poplatky a pod.), teda či boli započítané v súlade s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čo je žalobou, v rovnakom členení uplatnené. Poukázal na to, že ak súd zistil, že ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru zostala neuhradená istiny 6.185,37 eur a úver bol čerpaný vo výške 6.638,78 eur a mal byť splácaný v mesačných splátkach po 107,55 eur (3.240,- Sk), rozdiel predstavuje 453,41 eur, teda zaplatené boli 4 splátky. Žalovaný v 2. rade preto v odvolaní vznáša námietku premlčania voči splátkam, ktorých splatnosť nastala 3 roky pred podaním žaloby, t.j. pred 29.03.2007, a teda aj pred zosplatením úveru 14.07.2008, ktoré sa týka len splátok, ktoré sa mali stať splatnými po 14.07.2008. To sa ale bude dať presne určiť až po presnej špecifikácii jednotlivých uplatnených nárokov.

Žalovaný v 1. rade namietal, prečo je úrokom 11,5% úročená suma 7.179,99 eur, keď celý úver bol 6.638,78 eur a prečo až do zaplatenia a nie do 14.07.2008, kedy nastala splatnosť, ak nejde o úrok z omeškania.

Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný sa zúčastnil pojednávania pred súdom prvého stupňa a nie je zrejmé, prečo až v rámci odvolania navrhuje vykonanie ďalších dôkazov, ktoré neuplatnil pred vydaním uznesenia o skončení dokazovania. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uviedol, že jednotlivé uplatnené nároky neboli presne špecifikované, tak žalobca poukázal na to, že súdu spolu s podaním zo dňa 02.04.2013 predložil podrobný prehľad splácania dlhu, z čoho prvostupňový súd dospel k záverom uvedeným v odôvodnení rozsudku. Taktiež poukázal na to, že úverová zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka a právne vzťahy z nej sa riadia Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov a teda ide o absolútny obchodno-závazkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Vzhľadom na to, že dlžník nikdy neurčil, že jednotlivé úhrady žiada započítať prednostne na istinu, v zmysle § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka boli započítavané najprv na úroky. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania splátok splatných pred marcom 2007 s poukazom na komentár k § 392 ods. 2 uviedol, že celá pohľadávka sa stala splatnou 14.07.2008 a žaloba bola podaná 29.03.2010 (ani nie 2 roky po splatnosti celého úveru), pričom premlčacia doba je podľa § 387 a nasl. Obchodného zákonníka štvorročná. Ak žalovaný namietal, že súd nesprávne uložil povinnosť zaplatiť úrok 11,5% ročne zo sumy 7.179,99 eur, tak žalobca poukázal na znenie výroku, z ktorého je zrejmé, že úrok 11,5% ročne bol priznaný len zo sumy 6.185,37 eur, a teda ide len o nesprávne pochopenie tohto výroku žalovaným. Žalovaný taktiež namietal to, že povinnosť platiť úroky bola súdom stanovená až do zaplatenia, k čomu žalobca uviedol, že žalovaný poskytnuté peňažné prostriedky dosiaľ nevrátil, a preto súd rozhodol správne. Podľa názoru žalobcu odvolanie žalovaného nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., a preto navrhol, aby ho odvolací súd odmietol. Pokiaľ ho odvolací súd neodmietne, navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, pričom si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu.

V prvom rade sa odvolací súd po predložení veci zaoberal námietkou žalobcu, že odvolanie žalovaného v 2. rade neobsahuje náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p.. Túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu odvolania žalovaného v 1. rade je zrejmé proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa domáha (náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p.) a taktiež v ňom výslovne uviedol, že odvolanie podáva pre neúplne zistený skutkový stav veci a pre nesprávne právne posúdenie veci (t.j. dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a písm. f/ O.s.p.). Odvolací súd teda nezistil dôvod pre odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d) O.s.p., a preto odvolanie prejednal.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade je dôvodné a rozsudok je potrebné v napadutej časti zrušiť.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí iba konštatoval, že „ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru zostala neuhradená istina v sume 6.185,37 eur, úrok v sume 918,92 eur, úroky z omeškania v sume 227,32 eur a poplatky v sume 75,68 eur, čo spolu činí 7.407,31 eur“ Takéto odôvodnenie je nepostačujúce, pretože (ako správne uviedol odvolateľ) z neho nie je zrejmé, ako prvostupňový súd dospel k uvedeným sumám, napr. ako započítal jednotlivé splátky dlhu, ak dospel k istine 6.185,37 eur, aké poplatky vo výške 75,68 eur žalobcovi priznal a na základe čoho a pod.. Len samotné konštatovanie, že „z vykonaného dokazovania vyplýva...“ alebo „z predložených dokladov vyplýva...“ nemožno považovať za riadne odôvodnenie priznania uplatnených nárokov. Odvolací súd týmto nespochybňuje tvrdenie žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu, že predložil súdu špecifikáciu jednotlivých nárokov, avšak bolo vecou súdu, aby sa s uplatnenými nárokmi dostatočne vysporiadal v odôvodnení rozsudku tak, aby bolo odôvodnenie presvedčivé. Navyše prvostupňový súd vôbec nepoukázal na túto špecifikáciu a v odôvodnení len všeobecne uviedol, že skutkový stav zistil „z výpovedí účastníkov a z pripojených listinných dôkazov“, pričom ako listinné dôkazy demonštratívne uviedol výpis z obchodného registra, úverovú zmluvu, ručiteľskú listinu a opomienky.

Odvolanie žalovaného v 2. rade, v ktorom poukázal na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, je preto opodstatnené. Ustanovenie § 201 O.s.p. garantuje účastníkom občianskeho súdneho konania s výnimkou taxatívne uvedených prípadov (§ 202 O.s.p.) právo podať odvolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa. Ide o vyjadrenie zásady dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania. K tomu, aby mohol účastník toto svoje právo skutočne využiť, je nevyhnutné, aby bolo rozhodnutie dostatočne odôvodnené. V opačnom prípade nemôže svoje odvolanie dostatočne odôvodniť, ak nevie, čo môže namietat.

Nedostatočným odôvodnením odňal súd prvého stupňa žalovanému možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že žalovaný sa zúčastnil konania pred súdom prvého stupňa a dôkazy mohol navrhnuť do vyhlásenia dokazovania za skončené, je nutné podotknúť, že namietanie nedostatočného odôvodnenia rozsudku nie je možné považovať za v rozpore s ustanovením § 205a O.s.p.. Je nelogické, aby mal účastník pred vyhlásením dokazovania za skončené namietat nedostatočné odôvodnenie rozsudku, ktorý ešte ani nebol vyhlásený.

So zreteľom na uvedené odvolací súd v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok v jeho napadutej časti, t.j. okrem čiastočného zamietnutia nároku, zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 157 ods. 2 O.s.p.) tak, aby pôsobilo presvedčivo. Zároveň sa vysporiada s právnym názorom žalovaného v 2. rade týkajúcim sa aplikácie ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka (nie § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, viď napr. rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 19.11.2013 sp. zn. 6Co 2/2013) pri čiastočnom plnení dlhu dlžníkom (spotrebiteľom), trvania nároku na úroky z úveru po jeho zosplatnení a námietkou premlčania vznesenou žalovaným v 2. rade v podanom odvolaní (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 10. 2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009). V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.